

خبر

آلمانی‌ها یادداشت تفاهم برقی با ایران امضا کردند

● **مهر:** ایران و شرکت «مدیوانرژی» آلمان یادداشت تفاهمی به منظور احداث دو نیروگاه برق بادی و خورشیدی در جنوب کشور به ارزش حدود ۱۰۴ میلیون دلار امضا کردند. شرکت برق منطقه‌ای خوزستان و شرکت «مدیو انرژی» آلمان دو یادداشت تفاهم به ارزش تقریبی ۱۰۴ میلیون دلار برای ساخت دو نیروگاه برق خورشیدی و بادی در شوشتر و بندر ماهشهر امضا کردند. محمود دشت‌بزرگ، مدیرعامل شرکت برق منطقه‌ای خوزستان، در تشریح جزئیات اعضای این دو یادداشت تفاهم برقی با ژرمن‌ها، گفت: در راستای گسترش استفاده از فناوری انرژی‌های تجدیدپذیر، پاک و جذب سرمایه‌گذاران خارجی، یادداشت تفاهم همکاری در زمینه ساخت نیروگاه خورشیدی و بادی بین شرکت برق منطقه‌ای خوزستان و شرکت آلمانی مدیوان‌انرژی امضا شد. این مقام مسئول افزود: این یادداشت تفاهم همکاری شامل احداث و بهره‌برداری از نیروگاه ۲۰ مگاواتی خورشیدی در شوشتر با سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به ارزش ۲۴ میلیون یورو، همچنین احداث و بهره‌برداری از نیروگاه بادی به ظرفیت ۵۰ مگاوات در ماهشهر به ارزش ۸۰۰ میلیون یورو است. وی با بیان اینکه سرمایه‌گذار آلمانی در اجرای این پروژه‌ها متعهد شده دانش فنی، فناوری، تجربه، نیروی متخصص، سرمایه و همه توانمندی فنی و اقتصادی را به همراه تجهیزات کافی برای ساخت این نیروگاه‌های برق فراهم کند، تصریح کرد: برق منطقه‌ای خوزستان تلاش کرده همه بسترهای لازم را برای جذب سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی در صنعت برق منطقه به‌ویژه در بخش انرژی‌های تجدیدپذیر فراهم کند.

ادامه از صفحه اول

افزایش نرخ ارز انعکاس طبیعی اقتصاد ایران

در نتیجه مهم‌ترین کمکی که می‌توان به افشار آسیب‌پذیر کرد، آن است که شرایط را فراهم کرد تا بهبودی در اقتصاد کشور حاصل شود و نرخ بی‌کاری کاهش یابد. برای ایجاد اشتغال، باید وضعیت عمومی تولید با استفاده از ابزارهایی که به آنها اشاره کردم، در وضعیت حفظ اشتغال موجود و به ادامه ایجاد اشتغال جدید قرار بگیرد. البته شرایط مطلوب شرایط ایجاد اشتغال جدید است که نرخ بالای بی‌کاری را بتوان از آن طریق جبران کرد. با فرض ثبات اشتغال، افزایش نرخ ارز اثر محدودی روی بخشی از سبد خانوار می‌گذارد که وابستگی مستقیم به نرخ ارز دارد. به طور مشخص کالاهای مصرفی یا کالاهای سرمایه‌ای وارداتی خانوار، درباره کالاهای مصرفی باید گفت عموم کالاهای مصرفی وارداتی کالاهای لوکس یا نیمه‌لوکس هستند که معمولاً در سبد خانوارهای متوسط بسیار سهم کمی را به خود اختصاص می‌دهند؛ بنابراین سبد خانوار تاثیر جدی و بالایی از افزایش نرخ ارز نخواهد گرفت. اگر نرخ ارز به صورت جهشی افزایش یابد، آنچه موجب فشار بر افشار آسیب‌پذیر خواهد بود، افزایش نرخ تورم است که می‌تواند اثر خود را به صورت عمومی بر تمام کالاهای بگذارد؛ اما تا زمانی که تورم حاصل از سیاست‌های پولی بانک مرکزی و بودجه‌ای دولت کنترل شود، افزایش نرخ ارز اثر چشمگیری بر تورم و نهایتاً معیشت خانوار نخواهد گذاشت. اظهارنظر رئیس‌کل محترم بانک مرکزی مبنی بر کاهش نرخ ارز در سه ماه آینده، به عقیده نگارنده بدون توجه به وضعیت اقتصاد کشور انجام شده است. تجربه نشان داده است که هیچ‌گاه، با وجود اظهارنظرهای رؤسای بانک مرکزی، افزایش نرخ ارز براساس واکنش واقعی اقتصاد، به بازه‌های قبلی بازخواهد گشت. اگر دولت بخواهد با توسل به ارز نفتی دست به چنین عملی بزند، لطمات آن به اقتصاد بیشتر خواهد بود. به‌همین‌دلیل این اظهارنظر را بیشتر نوعی اطمینان‌بخشی از سوی این نهاد به بازار و ایجاد ثبات و توقف افزایش نرخ ارز می‌دانم. در غیراین صورت اگر این تصمیم در بانک مرکزی به صورت جدی مطرح باشد، صرفاً آثار منفی بیشتری را برای آن می‌توان پیش‌بینی کرد.افزایش نرخ ارز در وضعیت کنونی، انعکاس طبیعی اقتصاد ایران و تعادلی درست و اصولی است و کاهش آن قطعاً نمی‌تواند اثر مثبتی داشته باشد. در واقع، اگر این نهاد در ماه‌های آینده موفق شود نرخ ارز را در همین محدوده نگه دارد، بهترین تصمیم را گرفته است.در شرایطی که نرخ ارز از سطح اول خود برای رسیدن به سطح تعادل جدید حرکت می‌کند، ممکن است سوداگری‌ها و تصمیمات هیجانی در آن زمان تغییرات غیرواقعی را به نرخ ارز تحمیل کند؛ اما زمانی که نرخ ارز به سطح جدیدی از تعادل می‌رسد، سوداگری رخ نمی‌دهد و اگر مسئولان بانک مرکزی سوداگری را دلیل افزایش نرخ ارز اعلام کنند، هیجان بیشتری را در بازار ایجاد خواهند کرد. اگر به گذشته نگاه داشته باشیم، در چند سال قبل که نرخ ارز یکباره افزایش شدیدی را تجربه کرد، اظهارات مسئولان مبنی بر دلالی و سوداگری در بازار، تنش بیشتری را در بازار ایجاد کرد؛ اما خوشبختانه در این دوره چنین اظهارنظرهایی کمتر به چشم می‌خورد که نوعی حرفه‌ای‌گری در اظهارنظرهای مقامات محسوب می‌شود.

انتقادها به قراردادهای تازه نفتی کم‌وبیش فروکش کرده است. زنگنه در مصاحبه‌ای گفته بود بعد از انتخابات مجلس این انتقادها بسیار کم شد. در واقع تب سیاست از دایره انتقادهای نفتی به او، یکباره خوابید؛ اما مهم مخالفان برقرارند و هم انتقادها بر او و سیاست‌هایش ساری و جاری، تبارشناسی منتقدان و مخالفان او شاید در شناسایی جریان‌های فکری و سیاسی امروز نفت، کمی راهگشا باشد.

زنگنه یک توسعه‌گر است، هرچند مدلش دولتی است و کمتر در آن بخش خصوصی و بازار به معنای واقعی جایگاهی دارد. ساخت مجتمع‌های بزرگ پتروشیمی و گازی در دور اول وزارت نفتش که همه در سبد شرکت‌های دولتی نشست، گویای این روند و جریان است. در توسعه‌گرایی او، جذب و جلب همکاری‌های بین‌المللی نقش اساسی و حیاتی دارد؛ در این مدل، هزینه‌کردن و ساخت تأسیسات از هزینه‌های عمومی کشور تقریباً جایگاهی ندارد. براساس قالب زنگنه، خرج هر میدان و کاری باید از درآمدهای آتی همان میدان و پروژه تأمین شود. با این الگو قراردادهای بیع متقابل شکل گرفت و توانست ۲۳ میلیارد دلار جذب صنعت نفت کند یا روش فاینانس که در ساخت مجتمع پتروشیمی کارایی خود را نشان داد یا همین مدل تازه قراردادهای نفتی. این مدل توسعه با آن شکل از توسعه که با بودجه‌های سنوالتی و عمومی کشور پیش می‌رود و در واقع کشور از جیب خود هزینه می‌کند، فرقی اساسی دارد. جریان دولت قبل مدل زنگنه توسعه‌گرای دولتی است؛ از بالا به پایین و سرریز شدن سرمایه‌گذاری به پایین که بخش خصوصی در پیمانکاری و نه فرادست معنا می‌یابد. چیزی شبیه به مدل ماهاتیر محمد یا کره‌جنوبی دهه‌های ۷۰ و ۸۰ میلادی. روند خصوصی‌سازی معکوس و پر از اشکال دولت احمدی‌نژاد که در واقع خصولتی‌سازی بود، روند توسعه سرمایه‌گذاری‌های دولتی را به بن‌بست عجیبی کشاند، چرا که دولت حجم خود را نه‌تنها کاهش نداد و جای خود را به بازار نداد، بلکه یک به‌هم‌ریختگی و سلخ‌تگی هم در سرمایه‌ها و دارایی‌های دولت به وجود آورد؛ در واقع این‌طور شد که الان شیرینی چغندر دولتی‌نودن در کام دولت نیست و فقط سستی آن است که بر فرق سرش کوبیده می‌شود، طوری که اکنون نه دولت مقتدر اقتصادی داریم و نه بخش خصوصی توانا؛ نمونه بارزش صنعت پتروشیمی. می‌توان و می‌شد به زنگنه و مدیران این تپیی این اشکال را وارد کرد که چرا بازار در نظر شما این‌قدر بی‌اهمیت است؟ چرا بخش خصوصی را در بازی‌های کلان‌تان به بازی نمی‌گیرید؟ برای مثال در واردات بنزین یا قیمت‌گذاری بنزین و فرآورده‌ها، چرا تضمین‌های لازم را برای سرمایه‌گذاری سفت و مطمئن به بخش خصوصی نمی‌دهید. چرا موجب سرمایه‌گذاری‌های بزرگ بخش خصوصی در ساخت مجتمع‌ها نمی‌شوید؟ و چرا بخش خصوصی را در گرفتن سرمایه و تأمین مالی باری نمی‌کنید، چرا مهم‌ترین سرمایه‌گذاری غیر از دولت، از نظر شما خصولتی‌ها هستند؛ مانند پروژه سیراف. یا اینکه از بین ۱۱ شرکت تأییدصلاحیت‌شده E&P فقط چرا یک شرکت واقعا خصوصی است و دیگران همه خصولتی هستند. بله مهم‌ترین نقدی که به زنگنه می‌توان وارد کرد، ایجاد چالش بر مدل توسعه اوست، مدل او کمی منسوخ شده (البته نشانه‌های مثبتی در این دوران از او دیده شده است)، اما میزان و حجم این نقد خیلی کم‌حجم و ضعیف است. جالب‌تر اینکه، جبهه‌گیری اصلی در مقابل زنگنه اصلا این چالش نیست؛ چالش اصلی او در واقع همکاری با شرکت‌های بین‌المللی است، او به توتال‌دوستی معروف است! او معروف به این است که شرکت‌های خارجی را در نفت بیش از داخلی‌ها قبول دارد و حاضر است برای همکاری با آنها روی هر توانمندی در داخل پا بگذارد. اینها البته انتقادهایی است که موارد نقض آن بسیار دیده شده؛ اما وجه غالب نقدها به زنگنه همین مورد است. این نقدها از دو ناحیه با یک صدا اما با پایه‌های مختلف ابراز و بیان می‌شود:

۱. جنوبی‌ها، ۲. دلواپس‌ها.

در توافقی با انگلیس

۲ محموله نفتی ایران رفع توقیف شد

مهر: یک مقام مسئول از رفع توقیف و آزادسازی دو محموله توربین‌های نفتی ایران به‌وسیله یک شرکت انگلیسی خبر داد و گفت: پیش‌بینی می‌شود به‌زودی این دو دستگاه توربین وارد ایران شود. داریوش امیرسرداری‌کوردزی درباره جزئیات رفع توقیف و آزادسازی دو محلوله توربین‌های صنعت نفت کشور در انگلیس، گفت: پیش از اعمال تحریم‌ها، دو دستگاه توربین یکی از مراکز انتقال نفت ایران برای انجام تعمیرات به انگلیس منتقل شده بود. معاون مدیرعامل شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران با تأکید بر اینکه با لغو تحریم‌ها، مذاکرات با این شرکت انگلیسی برای آزادسازی توربین‌های نفتی آغاز شد، تصریح کرد: به‌تازگی با توافق انجام‌شده این دو دستگاه توربین‌های انتقال نفت وارد ایران خواهد شد و عملاً رفع توقیف شده است. این مقام مسئول درباره زمان‌بندی ورود توربین‌های نفتی به کشور هم توضیح داد: به‌تازگی با این شرکت انگلیسی به توافق رسیده و پیش‌بینی می‌شود در مدت‌زمان یک تا دو ماه آینده این دو دستگاه توربین نفتی وارد کشور شود. درهمین‌حال، علی کاردر، مدیرعامل شرکت ملی نفت و معاون وزیر نفت هم، اخیراً با اشاره به آزادسازی بخشی از پول‌های گازی

اقتصاد

عکس مصطفی قزلباش

جریان‌شناسی «دلواپسان» و «جنوبی‌ها» به‌عنوان منتقدان اصلی زنگنه

وزیری با مخالفان «دوبل»

مهدی افشارنیک

جنوبی‌ها قدیمی‌ترین منتقدان زنگنه هستند؛ مهندسان مخزن‌شناس که زنگنه را نفتی نمی‌دانند و درک او از مخزن را مساوی با درک او از گداحت راکتور هسته‌ای می‌دانند. شناختن مخزن چقدر اهمیت دارد؟ چرا جنوبی‌ها روی این موضوع این‌قدر مانور می‌دهند؟ بنا بر نظر مخزن‌گراهای نفتی اهواز، مخازن کرنبات‌ه ایران فرق اساسی با مخازن ماسه سنگی عربستان دارد. نمی‌توان انتظار تولید و برداشت مانند عربستان از میادین ایران داشت. آنها معتقدند فشار گاز و خلل و فرج سنگ مخزن در میدان‌های ماسه سنگی بسیار بالاتر از برداشت از میدان‌های کرنبات‌ه است. ولی میادین کرنبات‌ه (ایران) در برداشت دچار مسئله‌های پیچیده‌تری هستند و انتظار برداشت‌های بالا مانند عربستان، نمی‌توان از آنها داشت. درک این موضوع از سوی وزیر و مدیران ارشد نفت از نظر جنوبی‌ها خیلی مهم است، چرا که مسیر توسعه و سرمایه‌گذاری از نظر آنها کاملاً تغییر می‌کند. دیگر این‌طور نیست اول برای یک میدان هدف‌گذاری تولید کنیم و بعد در قرارداد و اجرا توقع داشته باشیم همان میزان تولید محقق شود؛ برای مثال اینکه الان برای غرب کارون ۷۰۰ هزار بشکه تولید هدف‌گذاری شده است، از نظر جنوبی‌ها رفتاری ضد مخزن است، چرا که رفتار و شخصیت مخزن در هر دوره و هر سال متفاوت است و نمی‌توان با بخش‌نامه و دستورالعمل چیزی به آن حکم کرد.

در مقابل این نقد البته تجربه بیع متقابل قرار دارد که نفتی‌های تهران‌نشین معتقدند ۷۰۰ هزار بشکه به تولید نفت کشور اضافه کرده است. از نظر آنها پس می‌توان برای توسعه و ازدیاد برداشت از میدان برنامه‌ریزی کرد. جنوبی‌ها البته این میزان تولید را رد می‌کنند و معتقدند این مدل توسعه نفتی، بر پایه اعتماد بیش از حد به شرکت‌های بین‌المللی است و باید بیکان این اعتماد به سمت داخل (اهواز) بچرخد. زنگنه و جنوبی‌ها، کش‌وقوس‌های فراوانی با هم داشتند: در دوره بیع متقابل‌ها، جنوبی‌ها سخت می‌تاختند و در گارد شدید با زنگنه بودند. پایان گرفتن دولت اصلاحات، افسول همکاری با شرکت‌های خارجی در نفت و تقویت پارادایم «ما می‌توانیم» بود. محور این پارادایم، جنوبی‌ها بودند و بهترین عرصه، میدان آزادگان بود. دولت اول احمدی‌نژاد در نفت، تقریباً کل دوران تفوق جنوبی‌ها بود. دو وزیری که به قدرت رسیدند یا خود جنوبی بودند (نودری) یا رابطه خوبی با آنها داشتند؛ اما دوره میرکاطمی،

ریشه‌هاش سیاسی است. پایه اینها دانش مخزن نیست، رقابت سیاسی با زنگنه است، اما حربه و خاکنریز اینان بعضاً همان انتقادهای جنوبی‌هاست؛ مثلاً به توتال حساس هستند؛ اما نه از زاویه‌ای که جنوبی‌ها می‌گویند. حرف‌شان این است توتال به یک آقازاده رشوه داده است، پس نباید دوباره به نفت ورود کند. هر وقت هم نفت می‌خواهد اوج بگیرد، یا در لاهه ایران برگ دیگری را در منازعه با کرسنت رو می‌کند، اینان بر آنچه فساد کرسنت می‌نامند، ذره‌بین می‌گیرند. لحن دلواپس‌ها تند و سیاسی است؛ اما جنوبی‌ها کارشناسی و محترمانه. فرق بین حسن تاش (منتقد نزدیک به جنوبی‌ها) و هدایت‌الله خادمی است. فرق بین رسانه‌ای مانند نفت‌نیوز است (تربیین جنوبی‌ها) با سایت‌هایی مانند بعدازظهر، غروب یا نیمه‌شب نفت. که امروز مثل قارچ می‌رویند و فردا نیستند. جنوبی‌ها در دولت احمدی‌نژاد اصالت خود را کم نکردند و باز بر توان داخلی و مهندسی مخزن تأکید داشتند؛ اما دلواپس‌ها در دوران احمدی‌نژاد از قرارداد فرزا که در قالب مشارکت در تولید بسته می‌شد، هیچ انتقادی نکردند؛ ولی امروز از قراردادهای تازه که به‌مراتب سطح اختیار شرکت‌های خارجی در آنها کمتر است، سخت انتقاد می‌کنند که چرا توان داخلی‌ها را نادیده می‌گیرید و میدان را به توتال می‌دهید. میرکاطمی که امروز از نقدهای جنوبی‌ها بر زنگنه بهره می‌برد، خودش بدترین برخورد‌ها را با آنها در دوره وزارتش داشت؛ اما سیاست امروز، ایجاب می‌کند از خود هم‌پوشانی نشان دهد. خادمی که امروز صدایی بلند در حمایت از شرکت‌های داخلی دارد، در دوران مدیرعاملی حفاری شمال، سفارش‌های ساخت دکل را به چینی‌ها می‌داد؛ ولی امروز مدافع ساخت داخل شده است!

حسن تاش چندی پیش در روزنامه «شرق» مقاله‌ای نوشت که هر نوع نقدی را دلواپسی نامیم. حرف درستی بود؛ جنوبی‌ها با دلواپس‌ها فرق دارند. هرچند دلواپس‌ها امروز از تولیدات فکری و تحلیلی آنها علیه زنگنه بهره می‌برند؛ اما زمانه نشان داده است اهوازی‌ها زبان مشترک را با زنگنه پیدا می‌کنند؛ چه‌بسا پیدا کرده‌اند؛ اما دلواپس‌ها تنها هدف‌شان رفتن زنگنه از وزارت نفت است. با این صورت‌بندی، اگر نقد لیبرالی بر زنگنه، میدان و عرصه خود را باز کند، مشخص می‌شود انتظارات بازار از او چیست و چه قدم‌هایی می‌تواند بردارد. زنگنه امروز با یک جریان بااصالت اما سخت‌گیر و یک جریان سیاسی و بی‌ریشه در نفت روبه‌رو است؛ اما جای بازار و نقد بخش خصوصی فعلاً در این میدان خالی است.

گذر

ورود ۱۲ فروند ایرباس و ATRدر سال ۲۰۱۷

● **ایلنا:** قائم‌مقام وزیر راه و شهرسازی از ورود ۱۲ فروند هواپیمای ایرباس و ATR در سال ۲۰۱۷ خبر داد و گفت: فاینانس ۴۷ هواپیمای ایرباس و بویینگ را تأمین کرده‌ایم و قرار نیست شرکت آمریکایی خط اعتباری را تأمین کند. تأمین فاینانس می‌تواند از سوی شرکت آمریکایی مقیم خارج انجام شود. اصغر فخریه‌کاشان درباره پیش‌بینی‌های انجام‌شده برای کاهش ریسک‌ها در مفاد قرارداد خرید هواپیما از بویینگ و ایرباس در شرایط احتمالی، اظهار کرد: اگر حادثه و رویدادی رخ دهد که در آن جریان، طرف ایرانی مقصر نباشد، تمام پیش‌پرداخت‌ها را می‌توانیم پس بگیریم. وی درباره اینکه گفته می‌شود مدت‌زمان تحویل هواپیماهای بویینگ طولانی است، گفت: ساخت هر فروند هواپیما بسته به مدل و تایپ آن یک فرایند ۹ تا ۱۸ ماهه است. نکته‌ای که وجود دارد، این است که خط تولید بویینگ و ایرباس منظر سفارش‌های ایران‌ایر نبوده است. باید بگویم که درحال حاضر برای یک مدل از بویینگ ۱۰ هزار سفارش از قبل وجود دارد.

تولیدکنندگان خشکبار در تهران

● چهارمین نمایشگاه بین‌المللی خشکبار، آجیل، میوه‌های خشک و صنایع وابسته 2016 IRANNUTS از تاریخ ۱۷ لغایت ۲۰ دی‌ماه به حضور ده‌ها شرکت و واحد تولیدی و فراوری و همچنین شرکت‌های بزرگ صادراتی در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران برگزار خواهد شد. به گزارش ستاد خبری چهارمین نمایشگاه بین‌المللی خشکبار، آجیل، میوه‌های خشک و صنایع وابسته؛ در این نمایشگاه علاوه بر عرضه و ارائه انواع خشکبار و آجیل و میوه‌های خشک، نوین‌ترین دستگاه‌ها، تجهیزات و صنایع مختلف مربوط به فراوری و بسته‌بندی‌های صادراتی خشکبار نیز به نمایش گذاشته می‌شود. چهارمین نمایشگاه بین‌المللی خشکبار، آجیل و میوه‌های خشک با مشارکت سازمان توسعه تجارت ایران، شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران، معاونت باغبانی وزارت جهاد کشاورزی، دفتر توسعه تجارت وزارت جهاد کشاورزی، انجمن بسته ایران، اتاق‌های بازرگانی کشورهای اسلامی و سازمان حلال و انجمن‌ها و اتحادیه‌های خشکبار و صنایع وابسته برگزار می‌شود.

از آزاده
SINCE 1989
NEW
COLLECTION
ORGANIZER
GIFT SET
TEL: 88 91 91 54
88 80 39 24
www.azadehco.com